

груба крѣпка).

Л. Кроужилова успешно “превежда” и музикалността на Яворовия стих. За да оценим превода ѝ, трябва да имаме предвид напълно различната от българската интонационна структура на чешкия език (ударението стои винаги върху първата сричка на думата), съществуването на типично чешките “неблагозвучни” съгласни h, ch, ř, (въпреки че наред с тях има и повече меки и смекчени съгласни) и др. Независимо от тези типологични разлики между двата езика, преводачката се е стремяла да постига във стиховете си същия брой срички както в оригинала, или поне да запази между отделните стихове това съотношение в броя на сричките, което откриваме и в оригинала. Преводът ѝ на “еталонното” стихотворение *Две хубави очи* е най-сполучливият му засега чешки превод, срв.:

Dvě oči líbezných

Dvě oči líbezných.

A duše dítěte

v dvou očích líbezných: zní hudba, jas je v nich.

Nic nechtějí a slib v nich nesplete ...

Má duše padla na kolena,

dítě,

Má duše padla na kolena!

Zítra tvé oči zastře plna -

útrapy rozhoří se v nich,

plenou je zastře stud a hřích.

Ne, nezastře je stud a hřích.

útrapy nezahoří v nich,

tvé oči nezastře mi plna.

Má duše padla na kolena,

dítě,

Má duše padla na kolena ...

Nic nechtějí a slib v nich nesplete!

Dvě oči líbezných. Zní hudba, jas je v nich,

v dvou očích líbezných. A duše dítěte.